

FEBRUARI

Året vänder sig i vinterbädden
långsamt som en pensionär
mot ljuset

Solen svävar dunlätt
över gnistrande fält
släta som nysträckta lakan
luft av silver

vind som silke mot min kind
Vid skogsranden samtalar
en korp med himlen
allvarsamt

som en gammal biskop
hans ord ekar kyrkligt
i tystnaden

Rävspåret ringlar över snön
Året vaknar trevande
i gryningsljuset
efter den mörka drömmen

PALMSÖNDAG

Mycket av det du varit
med om
försvinner
men ibland öppnas en
springa i dunklet
och genom årens avlagringar av glömska
ser du som i en omvänd kikare
långt borta
scener som du trott
dolda för alltid.

Som nu en palmsöndag
du går på grusvägen mellan
smedjan och lantgården
där ni brukade köpa mjölk.

Det var före krigets tid
och oron var knappast märkbar
här på landet.

I videsnåret vid järnvägen
skar din pappa en kvist

visade dig de små ludna
videkissarna.

Han sa: det är palmsöndag.
Sedan gjorde han en sälgpipa
och lät dig blåsa i den.

En palmsöndagston
av enklaste slag.

Ögonblicket bevarades i ditt
minne medan andra och
viktigare händelser raderades
och nu såg du genom den
bakvända kikaren
detta lilla ögonblick
när sälgens dunkuddar
blev denna söndags palmer
som ströddes för åsnans fötter
och Mästaren red in
i den heliga staden.

Du är ett av de irriterande barn

som inte kan hålla tyst
utan blir snäst av de
stelbenta regelväktarna
men du tutar vidare
i din pipa
en liten pipig röst
i det stora jublet.
Mannen på åsnan
kastar en blick på dig
och ler.